

Met de invulling van de REDII (Renewable Energy Directive) bepaalt de overheid de doelstellingen voor de verplichte vergroening van transportbrandstoffen voor de periode 2022 tot 2030. Door het introduceren van wettelijke verplichtingen wordt een belangrijke basis gecreëerd voor de introductie van hernieuwbare brandstoffen. De keuzes die worden gemaakt bij de inrichting van het Nederlandse systeem voor de implementatie van de REDII via de Wet Milieubeheer en de Regeling Energie Vervoer hebben een grote invloed op de marktontwikkeling en business case voor de investering in hernieuwbare brandstoffen.

Het Haven en Industrieel Cluster Rotterdam vormt met circa 15 (bio)raffinaderijen Europa's grootste biobrandstoffencluster. De komende jaren kan het Haven en Industrieel Cluster nog verder uitgroeien tot hernieuwbare brandstoffen hub om nog meer duurzame economische waarde en klimaatwinst te bieden voor Nederland. In die lijn en ook aansluitend op het Klimaatakkoord is de visie van Deltalinqs dat alle transitie sporen, biobrandstoffen, elektrificatie, waterstof en *low carbon fuels*, ondersteund moeten worden en tot ontwikkeling moeten worden gebracht. Hiervoor zijn een **positief investeringsklimaat en level playing field** essentieel. Harmonisatie van de REDII implementatie is essentieel, omdat grote verschillen in de systeeminrichting van lidstaten van invloed zullen zijn op de kansen voor Nederland.

Het wetsvoorstel Wet Milieubeheer geeft op hoofdlijnen aan hoe Nederland de REDII wil implementeren, maar biedt marktpartijen nog geen duidelijkheid en zekerheid over de concrete uitwerking. **We hebben zorgen over de trapsgewijze implementatie van de richtlijn en het gebrek aan inzicht in de impacts voor diverse brandstofketens.** De EC werkt nog aan diverse gedelegeerde handelingen op essentiële thema's (o.a. additionaliteit en CO₂-prestaties) en werkt aan herziening van de richtlijn. Tegelijkertijd komen het voorstel voor de Wet Milieubeheer en het Besluit energie vervoer al met aanvullende nationale verplichtingen en beperkingen. Hierop volgt nog de Regeling Energie en Vervoer en zijn daarnaast diverse nieuwe ministeriële regelingen aangekondigd waarvan de richting nog onbekend is (o.a. op thema's als massabalans en duurzaamheidscriteria). Deze complexe opzet komt deels voort uit het Europese besluitvormingsproces, maar maakt het onmogelijk om een integrale afweging te maken.

De nationale uitwerking lijkt momenteel tot verschillende beperkingen te leiden die weinig ontwikkelperspectief bieden aan marktpartijen en die het behalen van de hernieuwbare energie doelstelling onder druk zet. We dringen erop aan dat **Nederland de Europese richtlijnen en regels afwacht en inzet op harmonisatie van de systematiek** zodat er geen marktverstoringen op de interne markt plaatsvinden. Voor toekomstige uitwerkingen benadrukken we het belang van een **zorgvuldige marktconsultatie en impact assessment** waarin ook een **concurrentie- en level playing field toets** worden uitgevoerd. Op die manier kunnen de implicaties voor brandstofketens voldoende worden doorgrond. Ook verzoeken we de **Kamer om de verdere implementatie nauwlettend te volgen en inspraak van de Kamer te borgen.**

Hieronder enkele zorgpunten die in het bijzonder aandacht vragen:

- **Sturen op een brede grondstoffen basis met groeiperspectief:**
Een limiet op duurzame grondstoffen die nu gebruikt worden (grondstoffen vermeld op Annex IX, deel B, RED2 of in de categorie HBE overig), zou niet het instrument moeten zijn om andere duurzame grondstoffen (bijv. vermeld op Annex IX, deel A, RED2) te stimuleren.
Beleidsinstrumenten die aan bepaalde biobrandstoffen een positieve prikkel geven, hebben al aangetoond het beoogde effect te realiseren.
Het beleid moet voorspelbaar zijn waardoor bedrijven gemotiveerd zijn om nog meer grondstoffen te ontsluiten die aantoonbaar duurzaam zijn. Ontsluiten in plaats van uitsluiten.

- **Multipliers:** Omdat de verschillende transitiebrandstoffen in verschillende fase van marktontwikkeling verkeren, kunnen brandstoffen extra stimulans krijgen door toepassing van multipliers en/of dubbeltelling. Deze aanpak is gewenst juist om bepaalde segmenten tot ontwikkeling te brengen. In de recente internetconsultatie wordt gehint op een lagere multiplier voor annex 9B brandstoffen. In het kader van investeringszekerheid is het van belang deze ontwikkeling in goed overleg met betrokken industrie vorm te geven. Een lagere multiplier kan leiden tot het uitblijven van investeringen en uitbreidingen.
- **Per brandstofklasse en/of modaliteit:**
 - Biobrandstoffen annex A: Deze categorie zal een grote bijdrage moeten gaan leveren aan REDII. Voor de biogasontwikkeling is het zaak dat mass balancing maximale vrijheid houdt in Nederland. Het ministerie heeft aangegeven niet met aanvullende eisen bovenop Europese eisen te komen. Zekerheid in dezen is gewenst met het oog op nemen van investeringsbeslissingen.
 - Biobrandstoffen annex B: Voor deze biobrandstoffen is voor een stringente cap gekozen waardoor er nauwelijks ontwikkelperspectief is voor deze sector wat niet wenselijk is gezien de toekomstige verhoging van de doelstelling.
 - Renewable fuels of non-biological origin / Vloeibare hernieuwbare brandstoffen: Er volgt een ministeriële regeling met een lijst van vloeibare hernieuwbare brandstoffen die in het register kunnen worden ingeboekt. Ook zullen er aanvullende duurzaamheidscriteria worden gesteld. We dringen erop aan het Europese duurzaamheidskader te volgen en de volgens de EC toegestane feedstocks en fuels over te nemen.
 - Recycled carbon fuels: Waarom kiest Nederland ervoor om deze brandstoffen op basis van gebruikt koolstof niet mee te nemen in de RED systematiek terwijl Europa hier wel ruimte voor biedt? Dit betreft brandstoffen op basis van *niet-recycleerbare en niet te vermijden afvalstoffen* van banden, huishoudelijk afval en plastics tot rookgassen.
- **Verificatie en toezicht:** Het wetsvoorstel Wm legt de basis voor meer bevoegdheden voor de NEA en strengere controles. De biobrandstoffenmarkt is gebaat bij meer transparantie in de keten en aanpak van misstanden. Het is echter essentieel om bij nieuwe verificatieregels de markt te betrekken en te beoordelen of het aangescherpte publieke toezicht niet leidt tot onevenredig zware administratieve of fysieke verplichtingen of ongewenste markteffecten.
 - **Massabalans:** Een voorbeeld hiervan is de massabalanssystematiek. Europa verplicht lidstaten om een massabalansmethode te hanteren die het mogelijk maakt om verschillende brandstoftypen bij productie, transport en opslag samen te voegen. Dit is essentieel voor processen als vergassing, pyrolyse en co-processing die zowel biogene als fossiele grondstoffen verwerken. Met de huidige massabalanssystematiek kunnen marktpartijen borgen dat het totaal van biobrandstoffen of hernieuwbare brandstoffen dat uit hun keten komt niet meer is dan de hoeveelheid die de keten in is gegaan en kunnen ze duurzaamheidscriteria vrij alloceren. Het wetsvoorstel Wm kondigt echter een nieuwe ministeriële regeling voor de massabalansmethodiek aan. Om onnodige onrust bij marktpartijen te voorkomen **dringen we erop aan om deze ministeriële regeling te schrappen en te wachten op EU besluitvorming op dit vlak:** de Delegated Act over de methodologie om het aandeel biobrandstoffen te bepalen voor processen die zowel biogene als fossiele grondstoffen verwerken en de Implementing Act over de implementatie van het REDII duurzaamheidskader (juni 2021). Eén Europese, uniforme en werkbare methodiek is van groot belang om marktverstoringen te voorkomen en de transparantie van internationale brandstoffenketens te garanderen.